

*a dátummal, amikor elolvastad.
Az így elkerített időt tekintsed
egyenrangú versnek a többivel,
amit ismersz.”*

De igazából jóval később vett ironikus, groteszk fordulatot az addigi csendes szemlélődése, amikor szükségképpen eltöpreng erkölcsi problémákon, mint hogy mi igazságos és mi igazságtalan, mi a jobb és mi rosszabb. A lelkiismeret fényében, Jugoszlávia széthullása közepette úgy érezte „meghalni már könnyebb, mint elaludni”, a halálnál felfoghatatlanabb az élet. Elhatalmasodik rajta a tehetetlenség érzése, ami mindig is megvolt a verseiben, ahogyan ő maga mondja, „mire vagyunk képtelenek”. Vagy ahogyan Füst Milánt idézi:

*„Az élet napokból áll, s egy
napot mindig ki lehet tartani.”*

Tegnap egyszerűbb volt című, 1993-ban a Forum gondozásában megjelent kötetétől kezdve már csak messziről követtem sorsát, mi eljöttünk, ő ott maradt Újvidéken, mint *Helyi színek* versének utolsó két sorában írja nagy adag szarkazmussal:

*„Jobb helyre ennél mégsem vágyom:
– Hol terem ennyi csodás tanulság?”*

Megkockáztatom, így utólag, az a rossz hírem, Pali, hogy tanulság máshol is akad éppen elég, bár kevésbé fájdalmas, de sorskérdésekben nagyon is meghatározó. Egyre nehezebb átvezetni az olvasót a szakadék fölé.

